

Attila İlhan

Sisler Bulvarı

16

SEÇİLMİŞ HİKÂYELER DERGİSİ KİTAPLARI

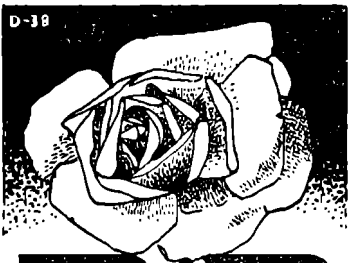
Attilâ İLHAN

SİSLER BULVARI

— Şiirler —

SEÇİLMİŞ HİKÂYELER DERGİSİ KİTAPLARI
P. K. 2045. BAKANLIKLAR — ANKARA

D-38

30

BAHÇELİ

ev

ZENGİN PARA İKRAMİYELERİ

Türkiye İŞ Bankası

paranızın...
istikbalinizin emniyeti

SİSLER BULVARI

Copyright, (Yayın hakkı) Seçilmiş Hikâyeler Dergisi Kitaplarına aittir.

Kapak Resmi : Güngör Kabakçıoğlu

Bu kitap 1954 senesinde 5000 adet olarak Doğuş Ltd. O. Matbaasında basılmıştır.

SİSLER BULVARI

— Şiirler —

Yazarın Hazırladığı eserin
orijinali ve bütünüdür.

sisler bulvarı

elinin arkasında güneş duruyordu
aylardan kasımdı üşüyorduk
ağacın biri bulvarda ölüyordu
şehrin camları kaygısız gülüyordu
her köşe başında öpüşüyorduk

sisler bulvarı'na akşam çökmüştü
omuzlarımıza çoktan çökmüştü
kesik birer kol gibi yalnızdık
dağlarda ateşler yanmıyordu
deniz fenerleri sönmüştü
birbirimizin gözlerini arıyorduk

sisler bulvarı'nda seni kaybettim
sokak lâmbaları öksürüyordu
yukarda bulutlar yürüyordu
terkedilmiş bir çocuk gibiydim
dokunsanız ağlayacaktım
yenikapı'da bir tren vardı

sisler bulvarı'nda öleceğim
sol kasığımdan vuracaklar
bulvar durağında düşeceğim
gözlüklerim kırılacaklar
sen rüyasını göreceksin
çığlık çığlığa uyanacaksın
sabah kapını çalacaklar
elinden tutup getirecekler
beni görünce taş kesileceksin
ağlamayacaksın! ağlamayacaksın!

sisler bulvarı'ndan geçtim sırsıklamdı
ıslak kaldırımlar parlıyordu
durup dururken gözlerim dalıyordu
bir bardak şarabda kayboluyordum
gece bekçilerine saati soruyordum
evime gitmekten korkuyordum
sisler boğazıma sarılmışlardı

bir gemi beni afrika'ya götürecek
ismi bilmiyorum ne olacak
kazablanka'da bir gün kalacağım
sisler bulvarı'nı hatırlıyacağım
kırmızı melek şarkısından bir satır
lodos'tan bir satır yağmur'dan iki
senin kirpiklerinden bir satır
simsiyah bir satır hatırlayacağım
seni hatırlatanın çenesini kıracağım
limanda vapurlar uğuldayacak

sisler bulvarı bir gece haykırmıştı
ağaçları yatıyordu yoksuldu
bütün yaprakları sararmıştı
bütün bir sonbahar ağlamıştı
ağlayan sanki istanbul'du
öl desen belki ölecektim
içimde biber gibi bir kahır
bütün şiirlerimi yakacaktım
yalnızlık bana dokunuyordu

eğer sisler bulvarı olmasa
eğer bu şehirde bu bulvar olmasa
sabah ezanında yağmur yağmasa
şüphesiz bir delilik yapardım
hiç kimse beni anlıyamazdı
on beş sene hüküm giyerdim
dördüncü yılında kaçardım
belki kaçarken vururlardı

sisler bulvarı'ndan geçmediğin gün
sisler bulvarı öksüz ben öksüzüm
yağmurun altında yalnızım
ağzım elim yüzüm ıslanıyor
tren düdükleri iç içe giriyorlar
aklımı fikrimi çeliyorlar
aksaray'da ışıklar yanıyor
sisler bulvarı ayaklanıyor
artık kalbimi susturamıyorum

— dıştan içe...

istanbul şehri ağlıyor

şimdi gökler mecnun rüzgâr yolcu bulutlar
şimdi yürek sarhoş kâğıt sarhoş kalem sarhoş
minareler elpençe divan durmaktan usanmış
mavi yeşil neon lâmbaları bir sönüp bir yanıyor
son tramvaylar fren çözüp uykuya doğru uzamış
ve iliklerine kadar geçmiş efkâr
istanbul şehri ağlıyor

ben mehtabı içmişim gökyüzü içime akmış
onlar anadan üryan ansızın karşıma çıkmışlar
bir hayal bir rüya gibi gelip elimi sıkmışlar
kimisi feshane'den kimisi beykoz fabrikası'ndan
gözleri nemli değilmiş ama galiba açmışlar
bu kan mıdır kızılcık mıdır mum gibi veremliler
ölüm gezer gölgeniz misâli arkanızdan ./..

merhaba mahkûmlar kelepçeliler
yumruklarınız koparılmak istemez hayat
kavgasından

yalnız sen yağma yağmur vurma kalbime
kalbime
bulutlar seni almasın karanlık kana girmesin
çıkmış bir yol sefere çıkmaz olası rüzgâr
şimdi bütün türkiye bir anne gibi uyumuş
ah benim anadolu'm ah benim türkiye'm
yarana merhem olsam gözlerimi sürsem
bu çocuklar merinos fabrikası'nın işçileri
bursa'dan
bunlar kömür kesilmiş kalbini söker yeraltından

söndürme lâmbamı rüzgâr bulutlar beni almasın
kaldırımlar dinleniyor başını toprağa koymuş
ne zincirler örmüşüz gözyaşlarından
bırakın istanbul şehri kana kana ağlasın

bursa'dan yaylım - ateş

karadeniz boğazı'ndan mudanya körfezi'ne kadar
marmara denizi
çitlembik gözlü bir martı gibidir
saçları hep öyle perişan nilüfer çayı'nın
ve bulutlara tünemiş ihtiyar bir akbaba uludağ
kanatlarının altında bursa şehri yatar
bu şehir yeşillikler meyvalar sular şehridir

şimdi yine gözlerimde bursa şehri var
bursa şehri'nde sen varsın
ellerini kalbinin üstüne koyar camlardan
bakarsın
ovada çırılçıplak melül mahzun kavaklar
biletçisi dumanlı bir otobüs
geçti muradiye'den
işte gece işçisi merinos fabrikasının
bir yağmur bulutu gibi asfalta dökülmüş
ezan sesleri dağıldı kanat kanat minarelerden
hiç bir müezzinin hiç bir surette şüphesi yoktur
bilirim bildiririm
tanrının elçisi muhammet'ten

ve bakarsın üflenir sokak lâmbaları şehrin
öksüz bir çocuk gibi sabah olur
açılmış bir dev yelpazesine benzer bursa ovası
uçsuz bucaksız
yudum yudum hürriyet damlar şehrin üstüne
cumhuriyet alanı insanlarıyla kaynaşır durur
uludağ gibi yine kalbine bakar büyük - adam
zehra kardelin
sen siyah kehribar gözlü kız
rüzgârda savrulan kuşların kırmızı böceklerin
heyecanı bulut bulut dolar göğsüne
ve sana malûm olur kirsiz çapaksız
sana malûm olur bir ayna gibi devran

uludağ köpükler içinde gözlerine kar yağmış
iznik gölü'nden akıyor bir nehir gibi bu rüzgâr
yelkenleri paramparça bursa şehri'nin
bursa şehri demir taramış
böyle kavgalı günlerde sen poyraza dönersin
küfreder küfür üstüne yumrukları sıkılmış dostun
incecikten bir zehir süzülür gönlüne
zehra kardelin
hovarda bir çan sesi gibi gönlünün [illegible]
ezberinde kınından sıyrılmış [illegible]
şöyle bursa şehri'nden çıkar [illegible]

gazi anadolu'm
gaziler gibi yaralıdır büyüktür
her köşesi bir çâre bekler kendi derdine
karnında sıtma göğsünde verem gözlerinde
trahom
saz benizli köylülerimiz yaprak yaprak dökülür
yol bulunmaz iz bulunmaz köylerine
telgraf tellerimiz dile gelir karış karış
kimsesizlikten hekimsizlikten
ayaklarımızın altına yatmış memleket
seslenirler çağırırlar serik'ten siverek'ten
hayır nedim ahmed değil
değil sevgilim eskiden
fikret namına bir şair-i cihan varmış
gençler demiş bütün ümmid-i vatan sizdedir
lâkin bir hayli dem geçmiş fikret öleli
yine günler takvimlerde harab takvimlerde sefil
alem yine ol alem devran yine ol devran
bir esmiş pir esmiş başımızdan kavak yelleri
biz genciz kahveler meyhaneler şahit
kanımız kararmış avuçlarımızda kadın memeleri
dilimizde ucuz şarkılar beynimizde kilit
yumruk yumruğa görüp hayran oldu bize
stadyumlar
ama sıtmalar veremler trahomlar
karanlık salonlarda mihman
kilometrelerce filim gördük
telgraf telleri ./..

ya karış karış telgraf telleri
ya anamız avradımız ya unumuz buğdayımız
ya gazi anadolu?

işte bursa şehri secdeye varmış
dilsiz bir kar dökülür işte uludağ'dan
işte kış gecesi simsiyah bayrakları açılmış
yeşil'den süzülür kollarına bir kumru iner
sen akşamlar içinde şol kumru gibi mahzun
dağıtır hülyalarını bir tren sesi gelir uzaktan
gözlerin serseri saçların rüzgârda yorgun
çıldırsın bursa ovası çıldırsın bursa şehri
körkandil kavaklar çıldırsın boydan boya
işte şehrin ışıkları soğuktan tir tir titrer
işte kahvelerde kanlı bıçaklı mahalle türküleri
giymiş mor çepkeni süleyman durmuş ağlamaya

zehra kardelin
nasıl çıkmış bütün türkiye'yi gezmiş yüreğin
arapkir'de damarlarını kesip ağlamış kahrından
süphan dağı'nda pekmezle kar yemiştir
iki ellerinden öpmüş giresun'da fındık işçileri
erzurum'da üşümüş serçeler gibi titremiştir
artık uludağ'ı silkip atmak ister alnından
şöyle bulutsuz açık denizler gibi genişlemek
şöyle rüzgârın gözüne işlemek
ne çâre gazi anadolu bir türlü çıkmaz aklından
sen gülmek istersin ne çâre kahrolur devran

tarz-ı kadim

— Babam Şair Bedri İlhan'a... —

olmuyor neyleyim
olmuyor velinimetim efendim
olmuyor yirminci asırda
tarz-ı kadim üzre gazeller söylemek
beşiktaş'a yakın hânesi yerle yeksan oldu
nedim'in
bâki o enis-i dilden
bir yahya kemal kaldı hâl-ü hâzırda
ayıptır efendim iç bâde güzel sev demek
var ise akl-ü-şuurun

./..

ayıptır bu zamanda yâr deyip yâr işitmek
kıvılcımlar kaymalı
insanlarım dedikçe şair kaleminden
zaten ömrümüz rüzgârlı sular gibi dalgalı
kimseler başalamaz medar-ı maişet derdinden
kim okur kim dinler siham-ı kazayı?
yalnız alıp verilür bir selâm kalmıştır
nâbi efendi'den

sen benim velinimetim efendim
ben senin hayr-ül-halef
sen vakt-i zamanında
uyan derdin uyan ey mest-i hâbinaz
uyan artık uyan artık
bense uyandım hâbı gafletten
uyan derim uyan ey sulh-ü müebbet!

cazgır

vur ha vur vur davul baş pehlivan havası
çıksın bekir osman mestanoğlu dülger ahmed
vur ha vur vur davul güreşmenin sırası
davran bre pehlivan ha ömrüne bereket
ateş alsın büklüm büklüm pazındaki kudret
davran deli fişek karayel fırtınası
çığlar devirip yenmenin güreşmenin ustası
vur ha vur vur davul dağları taşları titret
dile gelsin yusuf'un aliço'nun hâtırası
çıkalım hele meydana yanardağ gibi emret

hey mübarek mübarek er meydanı bu meydandır
cümle alem birikmiş işte davullu zurnalı
herbiri bir özge diyarda baş pehlivandır
yiğitler gelir güreş tutmağa göğsü armalı
boyları yıldız döker omuzları çifte burmalı
hoy senin pehlivan dediğin şahan olup da uçandır
rüzgâr deme buluttur bulut deme dumandır
vur ha vur vur davul gök yerinden kaymalı
hodri meydan! vakit tamam peşrev tamamdır
ha deyince kaldırıp kaldırıp yere vurmalı

barak - muslu mezarlığı

kuş uçmaz kervan geçmez karanlık tuttu yolları
gözün gönlün kararmış sen nasıl gecesin hey gidi
buğdaysız çavdarsız kara ekmeğe benzersin
yıldızların hani yıldızların çiçeklerin nerdeler
kalbin neden durmuş rüzgârı kesilmiş değirmen gibi
suya indi çakallar suya indi söğüt dalları
barak muslu mezarlığı kımıldanır için için
barak muslu mezarlığı'nda seyran seyran ölüler
kuş uçmaz kervan geçmez karanlık tuttu yolları
gözün gönlün kararmış sen nasıl gecesin hey gidi

ben ne inim ne cinim ben bir gârib âdemim
barak muslu köyünden selâmsız oğlu bekir
yıkılası hanede sekiz boğaz avcuma bakar
ben kendimi toprak bilirim toprak beni baba bilir
benim köyümde avrat bile toprak gibi sevilir
ben ne inim ne cinim ben bir garib âdemim
nideyim bu mezarda babam yok yalnız anam var
dedem yok bu mezarda fukara ninem yatar ./..

söyleyin dağlar taşlar ben selâmsız oğlu bekir
iki gözüm iki ateş parçası iki taş parçası iki elim
yıkılası hânede sekiz boğaz avcuma bakar

gece düşer barak muslu mezarlığı dirilir
barak muslu mezarlığında seyran seyran ölüler
bir giden bir daha dönmez gitti gider
sen harami yusuf her yaranda bir çiçek açmış
sen hasretli şâkir mapuslarda ölen şâkir
evlâdım kadir nasıldı o seni dağda mı vurdular
ya hüsne gelin yar yoluna serden geçmiş
fâdime'm sıtmalar girdi kanına fâdime'm
barak muslu mezarlığı cümlenize mekân oldu
barak muslu mezarlığında koyun koyuna girdiler
bir giden bir daha dönmez gitti gider

barak muslu mezarlığı cümlenize mekân oldu
iki elim kızıl kanda selâmsız oğlu bekiri'm
hem babam hem dedem yâdellerde kurban oldu
herkesin kökü toprakta bir ben köksüz gibiyim
şavkın yok ateşin yok sen nasıl gecesin hey gidi
gözün gönlün kararmış tadın tuzun kalmamış
yıldızların hani yıldızların çiçeklerin nerdeler
ben ne inim ne cinim selâmsız oğlu bekir'im
benim babam benim dedem yâdellerde öldüler
bir giden bir daha dönmez gitti gider

neylersin oğlum bekir bak işte ben dedenim
benim mezarım yoktur dardanos şehitlerindenim
kül oldu yirmi-üç baharım kıvırcık bir mart günü
başımı ayrı gömdüler gövdemi ayrı gömdüler
ya gazi ya şehid diye geldik şehid olduk
iki gözümle gördüm topların ölüm tükürdüğünü
tövbeler olsun göklerin veremli gibi öksürdüğünü
neylersin oğlum bekir şehidlik alın yazısı
benim dedemin de tarabulus'tan geldi küinyesi
biraderim ismail vurulmuş akar kanları
ah şipka'nın balkanları ah şipka'nın balkanları
ninen köyde uyudu biz gâzâ'da uyuduk
kırıldı kanadımız kaldık çöllerde
ya gâzi ya şehid diye geldik şehid olduk

ben sakarya'da bir kavak ağacıyım yel eser inilerim
sakarya ığranıp gider ben sakarya'yı beklerim
selâmsız duran çavuş barak muslu'dan
ah başıma gelenler yapraklarım gözlerim
ben sakarya'da bir kavak ağacıyım yel eser inilerim
benim mezarım yoktur ben üçüncü taburdan
bir kahbenin kurşunu geldi gelip ciğerimi deldi
at ölür meydan kalır yiğit ölür şan kalır
ben öldüm selâmsız çavuştan bir garib kavak kaldı
telli kavak telli kavak ne uzarsın boyuna

suya indi çakallar suya indi söğüt dalları
söğüt yaprağı narin gözlerim yanıyor gözlerim
kuş uçmaz kervan geçmez karanlık tuttu yolları
ben ne inim ne cinim siz kimsiniz kimsiniz
derviş gibi nerden gelip böyle nereye gittiniz
barak muslu mezarlığı kımıldanır için için
benim dedem benim babam yâdellerde öldüler
yüreğimi zehir ettin sen nasıl gecesin hey gidi
kapkara gözü yaşlı mezar taşına benzersin
yıldızların hani yıldızların çiçeklerin nerdeler

ben ne inim ne cinim selâmsız oğlu bekir'im
yâdelde ölmek istemem dedem gibi babam gibi
iki elim kızıl kanda sekiz boğaz avcuma bakar
ağlar mı şipka'nın balkanları ben ağlarım
babam duran çavuş'tan kavak ağacından dilerim
telli kavak amanın telli kavak derdime bir çâre
yüreğimde bir yılan çöreklenmiş yatar
barak muslu köyündenim selâmsız oğlu bekir'im
ben bu köyde doğmuşum bu köyde ölmek isterim

batı

ben batılıyım
menderes yolunda kunduram kaydı
dinle mısralarımı ağlar durur gediz nehri
ben batılıyım
eski izmir şehrinden üzüm şehrinden
anam babam menemen ovası sıtma yuvası
hey turnam garib turnam
diyarı gurbetlerde durmam

haydar haydar
rüzgâr efem
rüzgâr eser üzümlerim savrulur
aman aman bergama kazan kazan ver bana
çatal matal şimşek çakar hey bulutlar devrilir
selli sulu yağmur iner şöyle bağa bostana
güneşten bir selâm gelir pekmez olur şarab olur
topraktan bir selâm gider

su gider
derman gider
aman aman bergama kazan kazan ver bana
bu yıl bereket yılıdır ağaçlar zeytinden yıkılır
zeytinyağım şeker şerbet emsali yok cihan değer
bir ayağım balıkesir bir ayağım bandırma

haydi hovardam kışlalarda talim var
bu hava aydın havası hopleş de
bir hovarda yârim var
yârimin ellerini yârimin incir dalamış
arabası var aman mandası var aman
iki kaşı arasında damgası var
gözlerini gün bilemiş
gönlüme ateş düştü
incirler çürüdü incirlere ballık üştü
nazilli kırmış parmaklarını hopleş de
iki gözü iki çeşme çine kan ağlar
menderes menderes bulanık menderes

harmandalı efem
aman allah rüzgâr gibi durmuş bakıyor
önüne katıp dağları deryaya sürmüş
çifte de yarasından kızıl kanlar akıyor
harmandalı eser esmesin mi başımızda
rüzgâr efem tosun gerdan kırıp yürüsün
davul çağırınca dengi dengine
kılıç gibi bakışları gökte bilesin
davul çağırınca dengi dengine
vur dizini zeybek toprak inlesin

ben batılıyım
menderes yolunda kunduram kaydı
diyarı gurbete düştüm yârim batı'da kaldı
batı'nın taşı toprağı iliklerime geçmiş aman
hey gümbür gönül kunduranı tek tek bas
ay vurmuş da salkımları gümüşlemiş aman
ben batılıyım
ister öldür
ister as

kirli yüzlü melekler

sayende sayebân olduk istanbul şehri
sayende sebil olduk aç kaldık sefil olduk
yıldızlar dem çekti güvercinler gibi başucumuzda
ve yaktı perişan eyledi sine-i sâd-pâremizi
saplanıp hançer misâli bir hilâl
sokaklar serseri biz serseri
yüksekkaldırım'da
bir cezayir şarkısını dile getirdi plâklar
cadde-i kebir: bütün ışıklarını yakmış bir gemidir
sinemalar neredeyse boşalacaklar

vay anam vay
sen ne dersin istanbul
sen garip bir şair olsan söyle ne halt edersin
kimin gücü yeterse kahretsin parasızlığı ./..

sefalet akıyor gürül gürül sokaklardan
yol üstünde bir şehvet çarşısı tıklım tıklım
yol üstünde sevda pazarlığı aşk pazarlığı
kurtulamadık gitti bu denlü kepaze hayattan
hep böyle gecelerin koynunda yaşadık
geceler serseri biz serseri
karakoldaki aynada safran gibi kirli yüzümüz
gözlerimiz hasta gözleri ellerimiz hasta elleri
kırılmış kavala dönmüşüz

sen söyle serseriler kralı istanbul
sen söyle iki gözüm
hangi merhem çâredir şu bizim yaramıza
yel üfürdü su götürdü gençliğimizi
elimiz boşa geldi meydanlarda kaldık
meydanlar serseri biz serseri
sağımız sefalet solumuz ölüm
işte geldik gidiyoruz
kahrolasın
kahrolasın istanbul şehri

mustafa kemal

dağ başını efkâr almış
gümüş dere durmaz ağlar
gözyaşından kana kesmiş gözlerim
ben ağlarım çayır ağlar çimen ağlar
ağlar ağlar cihan ağlar
mızıkalar iniler ırlam ırlam dövülür
altmış üç ilimiz altmış üç yetim
yıllar gelir geçer kuşlar gelir geçer
her geçen seni bizden parça parça götürür
mustafa'm mustafa kemal'im

diz dövdüm
gözlerim şavkı aktı sakarya'nın suyuna
sakarya'nın suları nâmın söyleşir
hemşehrim sakarya öksüz sakarya
ankara'dan uçan kuşlar
kemal'im der günler günü çağrışır
kahrolur bulutlara karışır
gök bulut yaşmak bulut
uca dağlar dev boyunlu morca dağlar
divan durmuş bekleşir
mustafa'm mustafa kemal'im

nasıl böyle varıp geldin hoşgeldin
çıngı kaymış yalazlanmış gözlerin
şol yüzünde güneş südü sıcaklık
ellerinden öperim mustafa kemal
senin dalın yaprağın biz senin fidanların
biz bunları yapmadık
sen elbette bilirsin bilirsin mustafa kemal
elsiz ayaksız bir yeşil yılan

./..

yaptıklarını yıkıyorlar mustafa kemal
hani bir vakitler kubilay'ı kestiler
çün buyurdun kesenleri astılar
sen uyudun asılanlar dirildi
mustafa'm mustafa kemal'im

karalar kuşanmış karadeniz akmam diyor
dokunmayın ağlamaktan bıkmam diyor
bu gece kıyamet gecesi bu vapur bandırma vapuru
yattığı yer nur olsun mustafa kemal
ben ölümden korkmam diyor
korkmam diyen dilleri toz oldu toprak oldu
değirmen döndü dolandı yıllar oldu
bir kusur işledik bağışlar mı kimbilir
o bize öğretmedi kazan kaldırmasını
günahı vebali öğretenin boynuna
erdirip oldurana ana avrat sövmesini
yüreğim kırıldı kanım kurudu
var git karadeniz var git başımdan
mızıka çalındı düğün mü sandın
bir yol koyup gideni gelir mi sandın
mustafa'm mustafa kemal'im

ankara'nın taşına bak
tut ki baktım uzar gider efkârım
çayır ağlar çimen ağlar ben ağlarım
gözlerimin yaşına bak
ankara kalesi'nde rasattape'de
bir akça şahan gezer dolanır
yaşın yaşın mezarını aranır
şu dünyanın işine bak
mustafa'm mustafa kemal'im

iskeletler dansı

cehennem yürekli seher seher seher'in selâmı var
şafak sökmeye durdu madra dağları uyandılar
deryanın gökçe mavisi ciğerlerine vurdu
onlar madra dağları beş aşağı beş yukarı
onlar zeytin ağaçları yeşil zeytin siyah zeytin
kül rengi zeytinlikler fukara gündelikler
bir kara somun dedim bir acı soğan dedim
cehennem yürekli seher seher kamyon gider ay
gider
içimin ataşı yollar başımın dumanı yollar
söz temsili hani içim geçmiş de bizim köyde
başlamış'da
kuruş gibi bir ay doğar ay gümüş doğar vay
gümüş batar

kamyonlar beteroğlan yaaa beteroğlan sırtı sıra
kamyonlar
kamyonların koynunda yaaa erkek kadınlar
gözlerinden buğday geçer buğday ekmeği geçer
kurtlar gibi yola düştük yollara dökülüştük
kamyonlar delisi yollar ömrümün çizgisi yollar

emirâlem'de pamuk tarlaları yandım yakıldım
ateş böcekleri maltepe sırtlarında ateşlerimiz
karanlıkta bizden ırak ağlıyor köylerimiz
ağaç gibi karanlıkta dal gibi canavar ellerimiz
yaaa beteroğlan iki el bir baş için iki el
yaaa beteroğlan kanı kanla yurlar kanı suyla
yumazlar

onlar ırgat kamyonları boyalı kınalı kamyonlar
tozunan toprağınan kamyonlar huuu kamyonlar
gözleri görmez olmadı rüzgâr dellendi durmadı
ah yollar kördüğüm geçtiğim yollar kördüğüm
uğrunca yele savrulduğum gurbetlere düştüğüm
onlar akça buğdaylar ısındı köpükleniyor
deliceler çırpındı zeytinler yandı tutuştu
ateş suya bitişti bulutlar ayaklanıyor
bir yerimden kan akıyor öfkelerim akıyor
başlamış akıyor haneleri katran kesilmiş
onlar meydan ateşleri dev nefesi ejder nefesi
onlar gündelikçiler bir deri bir kemik
cehennem yürekli seher seher seher döner ay
döner
döşün gömgök kana kesmiş yaaa beteroğlan
baskın geldi başımıza nettik neyledik bilmedik
felek canımıza kıydı ölmedik ölmedik ölmedik

buğda

hoyda bre kara saban hoyda bre demir pulluk
gün sektirme beş kıt'ada davran ekim ayında
canavar yağmurlar yemiş çalışkan toprağı
gördük
karış karış tarlalar tarlalar şarktan garba
şimalden cenuba varmış fersah fersah merhaba
hakkım sana helâl olsun yeryüzünün mayası
gözleri kudretten sürmeli kara ekmeğin anası
kimi yerde öküz böğürmesi kimi yerde traktör
şarkısı
seni gördüm gönül verdim yandım çakır buğda
haydar geldi avuç avuç eserlerde savruldun
şimdicek uykuya vardın yedi kat yerin altında
uyudun hey allahım evvel baharı bekledin
durdun
ispanya'da küçük asya'da macaristan'da
yıldızların kervanı başının üstünde
buğda'yım dedin bir şafak vaktinde lâfın gelişi
filizi libaslar içinde amanın ne filizi
ümit gibi serpiliverdin de maşallah ümit gibi
seni gördüm gönül verdim yandım çakır buğda

zeybekçe güneşler buram buram yağmurlar
gökyüzü efendimiz filhal gösterdi kendini
bir çengi kıyamet davullar zurnalar
göklerdeki bereket tarlalara indi

./..

filizler aldı yürüdü cümle rençber sevindi
gömgök göverdi buğda'm gâri delikanlıdır
boyalıdır kınalıdır da tunus'ludur tahran'lıdır
estirir beste beste sağa sola yaslanır
dandini - mavzer kükresin buğda'm kurtardı
kendini
giyindi kuşandı hançerleyin başakları
biçer döver biçer bağlar haydindi üştü meydana
hasatçılar biçiciler tırpanları orakları
savul deyip giriştiler omuz omuza yanyana
türkiiler zincirden boşandı ter çıktı mintana
gele beyler başaklardan yağmur döküldü
oğul uşak harmanlıkta harman dövüldü
kağnılarla sap çekildi saman çekildi
dasdana mavzer kiikresin buğda'm erişti
harmana

hoy rençberim rençberim orak vakti buğday
biçerim
su içerim ayran içerim parmaklarım kıvılcımlanır
elim ekmek tutar horantayı da beslerim
gelin buğda'm yola çıkar bin bir diyara yayılır
buğda'm varsa âlem yiğit yoksa diinya meret
diinya yıkılır
onun omuzlarında şehirler köyler ülkeler
deniz milleti gök ve kara milleti onun için
seferber
nice canlar onun için döviiştüler onun için
öldüler
saçların sevdiğim buğda'm şerefli şanlıdır
şanı giir olsun yeri göğü ambarları doldursun

siloları doldursun karnımız pehlivanca
doymalıdır
tırmığımız yabamız har vurup harman savursun
tarlalar döllenip üst üste doğurmalıdır
değirmenler dönmelidir değirmenler bağırmalıdır
hoyda bre kara saban hoyda bre demir pulluk
iptida buğda vardı bizler ona boyun eğdik
hoyda bre gönül verdik hoyda bre vurulduk
saçların sevdiğim buğda'm şerefli şanlıdır.

derecik viran

derecik viran köprüsünde paldır küldür adamlar
derecik viran köprüsünü bu adamlar yaptılar
ürkek çilentiler geçti püskül saçlarından
beş parmağın izi kaldı katranlı kütüklerde ./..

kimisi cehennemdere'den kimisi karkın'dan
derecik viran köprüsünde paldır küldür adamlar
fenerler yakıldı yıkıldı çöktü akşamlar
ciğer kebab oldu yandı gönül hasretlik ateşinde
kurbağalar bırakın beni balaban bakışlı
kurbağalar
belik belik kamyon lâmbaları narköy yokuşunda
derecik viran köprüsünde paldır küldür adamlar
samanyolları huryaaa yukarda mor salkımlar
derecik viran! derecik viran! yandım aman!

selâmün aleyküm deli murtaza cehennem dereli
aklını suyla bozmuş kanına sular gireli
çayın havlamaları onu çekip nerelere götürür
yıldızlar çoluk çocuk ayakta toprakta
köstebekler
düşman narköy sırtlarına kum gibi şarapnel
döktürür
selâmün aleyküm deli murtaza cehennem dereli
derecik viran köprüsünde kasığından yaralı
su bulanır kan bulanır azrail başucunda
geçmiş zaman olur ki yaşandıkça ölünür
elleri fırın gibi kızmış bıyıkları toz içinde
selâmün aleyküm deli murtaza cehennem dereli
her saat çaylarda boğulur köprüyü baştan kuralı
derecik viran! derecik viran! yandım aman!

derecik viran köprüsünün düverleri köknardan
bilâl'in boyu minare bilâl'in gözleri mercan
elinden hani bir kaza çıktıydı zamanı mâzide

toprağın ırzı demek bilâl'in ırzı demek
mapusluk varmış nedek alnındaki yazıda
derecik viran köprüsünün düverleri köknardan
dağlar süt beyaz kesildi boyunca kardan
önüne düşüp de çifte jandarmanın hey felek
köprüden geçtiydi bilâl kolları kelepçeli
kurt gibi doruğunda kömür gibi bir kara çaylak
derecik viran köprüsünün düverleri köknardan
bilâl'in sesi duyulmaz bit yeniği dört duvardan
derecik viran! derecik viran! yandım aman!

kibrit çaktım cevahir yalazını yel aldı gitti
derecik viran köprüsünü bıldır sel aldı gitti
adın batsın sel cevahir'i yaktın sel
iki baş düvesi ve yetmişlik anası hilâfsız
boğuldular
ocağını söndürdün ocağına incir diktin sel
kibrit çaktım cevahir yalazını yel aldı gitti
kimisin allah aldı kimisin kul aldı gitti
düvelerden birini tee pırnallı köylüleri buldular
cevahir anasız kalsa nolur yol köprüsüz kalamaz
öteygün bu adamlar kazma gürek geldiler
kibrit çaktım cevahir yalazını yel aldı gitti
çaktığın her bir çivi ciğerini deldi gitti
derecik viran! derecik viran! yandım aman!

şol derecik viran çayı akar ekmek deyu deyu
balaban kurbağalar doğradı böldü uykuyu
derecik viran köprüsünde paldır küldür adamlar

cehennem dereli deli murtaza cevahir ve bilâl
kıvırcık göğüs kıllarında inci boncuk damlalar
şol derecik viran çayı akar ekmek deyu deyu
şol mübarek erkek eller yarattılar köprüyü
derecik viran köprüsünde paldır küldür adamlar
başını taşlara vurmuş boylu boyunca derde
girmiş
devrilmiş dağlar gibi devler gibi yatanlar
şol derecik viran çayı akar ekmek deyu deyu
şol bir dilim ekmek için çile çekmek deyu deyu
derecik viran! derecik viran! yandım aman!

rinna - rinnan - nay

melengecin dalında çifte sığırcık diley çifte
sığırcık
ciğerime ateş değdi öley diley öley gencecik
zehir pamuk ırgatlığı gâvur gündelikçilik
rinna-rinnan-nay
yüreğim bölündü lay
damarlarım delindi
kan gider kan gider

melengecin dalında çifte saksağan diley çifte saksağan
boynumda döniip batır öley diley şol kahbe devran
ağlarım bir yandan kan kusarım bir yandan
rinna-rinnan-nay
ellerim kırıldı lay
göziim seli duruldu
kum gider kum gider

melengecin dalında çifte güvercin diley çifte güvercin
eğnimde göynek yok öley diley ayağım yalın
ölürsem kahrımdan öldüğüim bilin
rinna-rinnan-nay
yollarım kapandı lay
bulutlar parçalandı
gün gider giin gider

melengecin dalında çifte ispinoz diley çifte ispinoz
azıktan yetimim öley diley katıktan öksüz
dirliksiz düzensiz hanidir hiirriyetsiz
rinna-rinnan-nay
kiinyemiz yazıldı lay
kervanımız dizildi
can gider can gider

uzun hava

dumanlı dağın çobanı garib yıldız
yağmurlar yağmasına yağıyor
rüzgârlar esmesine esiyor
ben ölmüşüm sen ölmüşsün kime ne
kimsecikler derdimizi bilmiyor

kemah pazarında sıra sıra testiler
jandarmalar anacığım evimizi bastılar
al kanlarım bulaştı kelepçenin demirine
üstelik on sekiz ay ceza kestiler
ya ben nevleyim neyleyim neyleyim

dumanlı dağın çobanı garib yıldız
şimdi ben burda yalnızım sen orda yalnız
kuş değilim lodos poyraz uçamam
demirlerin gölgesi yüreğimi karartır
ecel şerbetini yirmisinde içemem
ben ölmeylen kahbe dünya yıkılır

ferânenin kapısında demir parmaklık
hey gidi bulutlar! hey kemah yolları!
ayağımda zincir kolumda zincir
bu meret mapusluk bu ince hastalık
bilir miyim nedendir nedendir nedendir

dumanlı dağın çobanı garib yıldız
ciğerim parçalanır dağlarda akşam oldu mu
garibim zincirlerim boynuma ağır gelir
anacığım ağlamaya durdu mu
kör talih bu kimi gider kimi kalır
ben ölmeylen kahbe dünya yıkılır

tütünkeş

dilâver rüzgâra çıktı
yarı gece süt dökmüş samanyolu çolpan ve öbür
yıldızlar ·/··

büyük bayrak yeldirmeli kadınlar kızlar rüzgâra
çıktı
tütün tarlalarında tezekler gündüzden sıcacıktı

kör başına
taşlı topraklı karanlık
mızmız ocak çekirgeleri ve kimseler
iç içe
yarı gece ıslık ıslık
kavakların üstünden çipil çipil yıldız
merhabaları
elin öksüzü yetimi köroğlusu çeçen arabaları
dilâver menekşe gözlü dilâver
ölüsü kandilli beygirler
sevapsız
iç içe

üç kavaklar
kavakların berisinde leylekler
günahsız
iç içe
çeçen arabalarının garipsi çıngırakları
çeçen arabalarında tütün ırgatları
silik soluk açık mavi türküler
yol boylarında boynu bükük bir çeşme güler
ağlamış bir çocuk gibi güler
yol boylarında
türküler

dilâver rüzgâra çıktı
yarı gece süt dökmüş samanyolu çolpan ve öbür yıldızlar
büyük bayrak yeldirmeli kadınlar kızlar rüzgâra çıktı
yarı gece ellerimiz kollarımız pazara çıktı

öküz

yaşamak'lı musa'nın yaşmaklı öküzü ho
aya karşı ay gibi gövermiş boynuzu ho
gözüne yıldız üşmüş tependeki beş yıldız
bir su içer bilin mi hele yarabbi şükür
aşka gelir bilin mi ulam ulam böğürür
salyası iplik iplik boynuzları mıhladız
yaşamak'lı musa'nın yaşmaklı öküzü ho
gidinin imansızı yabanın domuzu ho
ho öküz koca öküz ruşenâ öküz

kuyruklu dağ dedin mi musa'nın hınzır öküzü
karanlıkta pırıl pırıl burnunun teli yaldızı
güneş dökülenece sabahın körü şafaktan
şol mübarek bilin mi boyunda boyunduruk
övendire bilin mi ah derik gocunuruk
ter dökmesi bizden bereketi topraktan
garibin garib öküzü musa'nın muztar öküzü
kaşında çifte lâmelif gözünde kudretten yazı
ho öküz koca öküz ebedâ öküz

mırç

isminiz cahid selçuk filândı
hatırımızda öyle kalmış
biz size mırç derdik
parmaklarınızla oynardınız

suyu çırılçıplak içerdiniz
unutamam
ekmeği uzun ve sağlam çiğnemek âdetinizdi
herhangi bir memleket türküsünü tutunca
kulağından
memleketin bir dağını kafamıza yıkıvermek
mârifetinizdi
ve büyük bardakla şarab içerdiniz
sesiniz yıllanmış bir mahkûm gönlünce sıcak
bir çocuk namusunca temizdi
parmaklarınızla oynardınız

istanbul pırıldardı gözlüklerinizde
uzak

kasımpaşa'dan halic'i kayıkla geçerdiniz
geceyarılarından sonra bir köylülük çökerdi
üstünüze
köylüleri severdik
sâhi çerkestiniz
efkârınız sığmazdı kaşık kadar yüzünüze
size mırç derdik
parmaklarınızla oynardınız

içten dışa —

BEN GİDİP BAŞIMA BELÂLAR ARAMIŞIM
O KALIP MEVLÂSINI BULMUŞ

şahane serseri

yolumdan çekil yavrum
bağlasalar duramam
demir âsâ demir çarık dedim
neyleyim!
yolculuk dedim
ağaçlara tünedi yine akşam kargalarla bir
rüzgâr kendini yerden yere vuruyor
kırık dökük yıldızlar belirdi uzaktan
telsiz mevceleri ardım sıra koşturuyor
anamdan yolcu doğmuşum
yedi dağın yolları kalbimden geçer
salkım salkım mısralar gelir içimden ./..

dudaklarımda yağmur damlaları
alır beni yollar beni alır gider
anamdan yolcu doğmuşum
nehirlerle birlikte denizlere kavuştum
akşam dedim
şu koca dünya dedim
ağlasam dedim
yola bir düşüldü mü ömür boyunca gidilir
ekmeğin ve şarabın peşinden
turnaların peşinden
büyük şehirler büyük aşklar
çığlık çığlığa terkedilir
ben
çocuklar gibi sevdim devler gibi ıstırab çektim
damarlarımda dünyanın bütün rüzgârları
harblere açlıklara yalnızlığıma rağmen
anamdan yolcu doğmuşum
neyleyim
gurbet dedim
vatan dedim
hürriyet dedim

bence malûmdur

dikenin
kalbime battığı bir sonbahar günüdür
sen elini bulutların içinde gezdirirsin
bulutlar senin gözlerinin üstünde yürürler
içini kurtlar kemirir
bence malûmdur
buğulanmış camların arkasında masmavi yüzün
senin ateşler içinde olduğun
bence malûmdur
ellerin muhakkak çocuk elleridir
hep kimsenin bilmediği türküler düşünürsün
onlar neden daima okul türküleridir
süleymancıktan bahseder
kara toprakta açık yeşil bir yıldız gibi akıp giden
süleymancıktan
ve karınca yuvalarından bahseder
ışıksız kömürsüz karınca yuvalarından

gökyüzünde
kıpkızıl bir hilâlin kaydığını görürsün
sen ansızın gökyüzünde görünürsün
gözlerinin gözlerinin rengi
bence malûmdur.
elinde değildir akşam serinliğinde üşürsün
eylül'den itibaren geceler hazindir uzundur
sokaklar yorulur uykuya varıp gelirler
sokakların üstüne bulutlar gelirler
bulutların üstüne yıldızların gözleri gelir
bir yıldız bir yıldızın ardınca gider
yıldızların kayboldukları yer
bence malûmdur
karanlıkta bir şeyler kopar dağılır
uzaktan yabancı sesler duyulur
sen elini bulutların içinde gezdirirsin
elin hayallerimi dağıtır
bilirsin
sen elini bulutların içinde gezdirirsin

silezya dağları'ndan uzakta

ellerini ellerimin üstüne koyuversen
yapraklar dökülseler
sen uzaktaki yalnız çocuk
parmakları titreyen yorgun akasyalar
suyun içindeki balıkların kaskatı gözleri
senin külrengi yalnızlığını bilseler
yapraklar dökülseler
karlı silezya dağlarını gördüm
resimlerinde
şimdi artık kardeşinin olmadığı
kardeşin kurşuna dizilmiş elleri tertemiz bir çocuk
sen uzaktaki yalnız çocuk
kardeşinin güleç yüzü aklıma gelir
resimlerinde

su var ya su
yeryüzünü bırakıp yerin altına gitmek
geceleri kırılmış camlar kadar mahzun umutsuz
yüreğinde
buz gibi bir bombardıman korkusu •
su var ya su
ölmek filân
sen uzaktaki yalnız çocuk
patiska gibi canavar düdükleri yırtmasa uykunu
karanlıklar ortasında bembeyaz uyanmasan
hatırladıkça mitralyöz seslerini
yalnız olduğunu
su var ya su
suyun üstünde yüzmek suyun altında boğulmak
iğne demek iplikten geçebilir demek
insan canından geçebilir
sen uzaktaki yalnız çocuk
yeniden azraille birlikte orak biçmeğe koyulmak
şimdi onsekiz yaşında
silezya dağları'ndan uzakta

uzun söze ne hâcet
bu şehrin yağmurunu sen zaten bilirsin
yürekten göğüs geçirir gibi çiseler
kımıldar
köprünün demirlerinden suyun ağlamasını seyret
gözlerinin yaşarması var hıçkırması var
köşeyi döner dönmez tut ki viet-nam'dasın
./.. yıldızların kaçıştığı acımsı geceler içinde

beyaz korkunun keskin ümidin içinde
çekik gözlerin
bulutlar gibi kaydığını görsen
ya kanlı parmakların maviliğe değdiğini görsen
uzun söze ne hâcet
sen uzaktaki yalnız çocuk
kardeşinin resimlerden çıktığını görsen
delik deşik gövdesiyle türküsüz yürüdüğünü
ölüsünü görsen
görsen
doymamış çocuk ve kahraman ölüsünü

oturup senin için türkçe şiir yazmak
silezya dağları için
türkçe şiir yazmak
öksüz kimsesiz korkusuz
oysa ne sen ne ölüler türkçe bilmiyorsunuz
sen bir kere yine açık ve aydınlık değilsin
bilmediğim bir sokakta yağmur altında gezersin
iş dünyayı sevmekte yaşamakta çocuğum
ekmeğin içinden namuslu merminin
çekirdeğinden sert
açıkça merasimsiz ve cömert
dünyayı sevmekte
yaşamakta
onlar ne derse desin
ben türkçe yazarım ölüler kendi dilince anlar
sen diyelim pekâlâ kendi dilince anlarsın
şimdi onsekiz yaşında
silezya dağları'ndan uzakta

ölüler ihtiyarladı

yıldızların dökülmesi hâzâ kandilli temennâdır
zambaklar beyaz hâzâ beyazlar zambak
durgun sularda sivrisinekler milyon çoğalıyor
böcekler möcekler hemişe koyun koyuna
yıldızların dökülmesi hâzâ kandilli temennâdır

hep eski süvariler nal döver yorgunu yokuşa
yıldız yıldız terlemiş atları çatladı çatlayacak
eski savaş meydanı şehit ve gâzi yatıyor
ayıtlar söğütler hemişe koyun koyuna
bir kız doğa bir fâni göçe bir yıldız düşe
hep eski süvariler nal döver yorgunu yokuşa

sırtlanlar hatırlasın istemez hâzâ cümbüşü
canın tenden çıkması insanın insanlıktan
yüz şehit yüz yetim yüz kayıp
anam beni yetiştirdi bu ellere yolladı
sırtlanlar hatırlasın istemez hâzâ cümbüşü
bir kız doğa bir fâni göçe bir yıldız düşe
ölen öldü ölüler ihtiyarladı

başka adam

yerinden kaldırmasalar
tedirgin etmeseler
armonikle ezbere polkalar çalan
alsace'lı kör kadını
türkülerin başladığı bittiği yerdeki kız
raspail bulvarı'ndan
yine gelip yine geçsen her akşam
yalnız
tedirgin etmeseler
armonik çalan bir kadını
ışıklar yola çıkınca herhangi bir akşam
beni alıp duvarların arkasına götürmeseler
seni alıp götürmeseler

zuider-zee körfezi'nin mastor bulutları
bir bir hatırında
hep böyle cam yeşili gökler boyar durur
sabahtan akşamlaradek
hollanda'lı bir ressam
orfevre rıhtımı'nda
demek

./..

bir türkünün kıyısından çocuklar geçer
ellerini tertemiz bir yağmurda yıkamış
yalınayak macera gözü çocuklar geçer
gülmüş gülmüş
ağlamış ağlamış

ben hızlı yıldızları deniz boylarında gördüm
ateşten oyulmuş çizgiler vardı
gözbebeklerinde
yıldız rüzgârları geçtiler
poyraz rüzgârları geçtiler
üşüdüm
büyük büyük üşüdüm
deniz fenerleri
akşamın içinden öksüz bakarlardı
palermo ve calabria sahillerinde
güvertede serseri ve mahzun gemiciler
ve gemicilerin gözbebeklerinde
bilmediğim
görmediğim
duymadığım
bir melânkoli vardı
palermo ve calabria sahillerinde
deniz fenerleri
akşamın içinden öksüz bakarlardı
ben örsün kerpetenin şairi
İstanbul limanından marsilya limanına kadar
kurşun döker gibi döktüm
mısra mısra
bütün namuskâr
bütün insancıl şiirleri

bulvarlarda rüzgâr
luxembourg bahçesi'nde rüzgâr
çoluk çocuk son yaprakları savuruyor
şimdi yerin altında
bir başka dünyanın nabzı gibi vuruyor
mağden işçilerinin otomatik çekiçleri
ve köstebek yavrusu metrolar
armonik sesi utangaç
uzaktan
kaldırımlarda paris manzaraları
gökyüzünde bir çabuk
bir açık
bir hızlı mavilik
bir hızlı bulutlar
kırmızı kuşlarla süslenmiş yün eldivenlerin
gökyüzü kaldırımlar sen ve paris şehri
sen ve paris şehri sevgilim
ve her biri bir başka türlü çığrışan
yol-cu-luk-lar

ubangi -
şari'
de
el değmemiş yıldızların altındaki
şehirsiz ve radyosuz dört duvarın
el değmemiş namuslu gözlerinde
ve yabani sarmaşıkları
misli görülmemiş hayranlıklar içinde
yabani yabani aydınlatan
beş alevlik ateşimiz
sonra bir adam

./..

uğultulu ormanı
küstah çakal seslerini
ve bizzat çakalları
omuzlarına almış
yağlı simsiyah bir adam
yağlı ve kıvırcık
simsiyah sakalları

ben adam
başka adam
yürük adam
yıkmış sokaklara boylu boyunca gençliğini
ümitlerini güvercinler gibi uçurmuş
binlerce defa kaybetmiş ümitlerini
gemilerin kayboldukları yerde kaybetmiş
hain şiirlerde hain türkülerde kaybetmiş
binlerce defa yeniden bulmuş
ümitlerini
sonra fecir çığlıklarının saçlarından tutmuş
deniz gider o gider
bulut gider o gider
ben adam
başka adam
yürük adam

bir, üç ve beş...

desen ki denizin tuzu
çiğ düşmüş kadife donlu patlıcanlar
desen ki kendilerinden karga çığlıklarıyla
kaçanlar
en fakiri en zengini çirkini ve orospusu
seni unutmuş olsun
sen ki üşümüş gökte o yalnız bulutsun
kıskanmadığın cömert bir maviliğin ortasında o
bildiğin yalnızlığın ellerinden tutmuşsun
desen ki unutulmuşsun

denizler kızılca kıyamet akıp geçiyor
zamana karşı geliyorsun
bir üç ve beş leylekler artık gitti
şimdi seni karanlıkta bir liman çekiyor
unutulduğun unutulmadığın bilinmediğin bir
liman
bir üç ve beş derken şişede rom bitti
sen yaşamaya başladığın zaman

üşümüş gökte o yalnız bulut
kendini hiç yerinde hissetmiyeceksin
keyif senin
istersen talihini billur akıntılarla bir tut
ellerini göğsüne kavuştur
doğu batı kuzey güney diyerek
koştur
bir üç ve beş istersen rom kadehleri gibi
nasıl ki unutulmuşsun
devril
ve bitir maceranı

la donna e mobili

paris'e mahsus bir yağmur hayatı
bin dokuz yüz elli bir senesi sonunda
sokaklar benim ben sokakların
bir türkü gezinir dilimin ucunda

maubeuge sokağı'nda gelip durmuşum
otel defterine şair yazmışlar
konservatuvar talebesi komşum

./..

rigoletto'dan prensin aryasına başlar
her sabah saatin onunda

masmavi bir sesi var hergelenin
türkü söylemek yaşamanın başka türlüsü
gönlünce bir türküsü var madem ki herkesin
bu bizim yaşamışlığımızın türküsü
üniversitenin ikinci yılında

elbet bana biraderi düşündürür
siz kendisini tanımazsınız
bafra madem içer istifham gibi yürür
şimdi ben yalnız o daha yalnız
rigoletto'nun sağında ve solunda

kalbinde dünyayı taşır bu çocuk
dünya kalbimizde taşınmaya değer
bir yılbaşı gecesi balıklar gibi sarhoştuk
la donna'yı eteğinden çekti birader
taksim harbiye yolunda

abbas ki türküler içinde yaşadı
dört bucağa tohum tohum türküler serpiyor
boulevard sebastopol'da yağmur başladı
belleville taraflarında güneş açıyor
la donna kaybolmuş barbes metrosu'nda

ölünün sandığı üstünde
onbeş kişiydik
yo ho hoy !
bir de rom şişesi
içki ve şeytan
hepimizin hakkından geldi
yo ho hoy !
bir de rom şişesi

eski deniz halkı

oralarda garip bir çakıl söyler
deniz çobanları etmiş sürülerini açıklara
sürmüştür
midyelerin gözbebeğinde orospu maviler
bağımsız batılarda yeşil zaman kalyonları
unutulmaz ve yeşil ve görünmüştür
kan revan içinde
yalab yalab
eski deniz halkını duyarsın
dinlesen
sanki liman meyhanelerinde
kıvırcık deniz halkını
ispanyolca şarkılar italyanca şarab
ve allahmış gibi küfürler yaratırsın

·/··

20. nci meridyen derecesine kadar 15. nci meridyen derecesinden
beynelmilel küfürler yaratırsın
bizzat
ve mizana direğinden
sen küfürlerin allahı çağıltıların bilmediklerimin
sen kayıp hazinelerin allahı
arkana bakmayacak rüzgâra tükürmeyeceksin
siyah yelkenler çekilmedikçe amiralin kalem direklerine
namuslu esintiler kıvılcımlandırmayacak
korsan gözlerini
yağmur çiğnemeye alışmadıkça
tütün çiğnemeye

akdeniz'i unutmadım
alevlere girdim ben iştahla ağladım
yaratmanın
yaratılmanın hazzı titrerdi gökyüzünde
ve dualar büyük yelkenler gibi açılırdı
sonra bakardın üç hilâl birden vardı
hayreddin şarkılarını çaylaklar gibi kollarından uçurmuş
rüzgâr boyu çıplak ayaklariyle cezayirli kaptanın leventleri
mesine boğazı'nı septe boğazı'nı ve bütün boğazları tutmuş
çevirip gemi kervanlarını
lâ-ilâhe-il-allah
çevirip yakardı
amma şehrayinler derdin unutulmıyacak ./..

yıldızlar burç burç ve deniz fenerleri berzah
berzah
sonra tutar annibal'la birlikte roma'ya giderdin
fenikeliler alfabe taşırlardı cam taşırlardı daha
eskilerden
ejderhalar üfler deniz canavarları peydahlanırdı
cenevizli bir forsa hayaleti rodos kalesinde
ayak bileklerinde zincir
sırtında bıçak
ve lâtince şarkılar boşanır
antonius'un gemilerinden

sen umulmaz unutulmaz tahammülfersa ve derin
bir muço kadar bir tayfanın bıyıkları kadar
hergele
büyümüş
rüzgâr gülüne ve bilmem kaç cihete sığmaz
olmuş mutlâk
bir kaç buçuk asırlık korsan kaderin
kollarına ve namütenahi göğüslerine dövülmüş
yeşil ve benek benek
meleksima deniz kızları kapyak yunuslar
demek
sen bu dünyadan çocukların anladığını
anlıyorsun
zaman ihtiyarlıyor ya sen hâlâ çocuksun
sen eski deniz mezarlığı korsanların ve
leventlerin
sen hayreddin şarkılarının mezarlığı
muktedir dalgalarınla sen büyük okyanus'sun
plankton canlılarının yıldızca kalabalığı ./..

vatosların deniz nilüferlerinin
sen allahsın saltanatında ne allahlar taşıyorsun
akıntılara hükmetmiş efendi kaptanları
yıldız poyraz'da dolaşır gün batısı'nda dolaşır
bazıları
bir kaptan joy vardı ki buz denizlerine
gömmüştük
bir andersen vardı ki bir kaptan kid vardı ki
salih reis burak reis memi reis vardı ki
elbirliğiyle top gibi kahkahalar patlatıp
bir devler şenliğinde
savrula savrula ölmüştük
sonra kuşadası'ndaki sürmene'deki dalyanlar
hatırlanmayacak kadar eski ve güzel olmak
bütün yıldızları unutup kutup yıldızı'nı bir
görüşte tanımak
sonra sakalları tuzlanmış balıkçı italyanlar
ve sonra cehennem gibi taraz taraz
tilkinin bakır tükürdüğü bir limana
karakurum çölleriymiş gibi kupkuru inip de
gemiden
bir şarab seli hâlinde dönmenin yezitliği
hey gözünü sevdiğimin
cenup kutbu'na doğru uzandığımız zamanlar
terra del fuoego'dan
yâni ateş ârazisi'nden

kaptan

1.

eflâtun gözlerin olduğunu bilmiyordum

gece yarısını yaşamaktan yorgunum

ayazın avucunda unutmuştun ellerini
önünden geçtiğim halde beni tanımadın
ben değiştim biliyorum hem sakal bıraktım
şiirlerim külrengi kumrular gibi uçuyorlar
bakır çalığı göklere katiyyen tahammülüm yok
hele paris'in gökleri aklımı başımdan alıyor
bana seni senden evvelki poitiers'li kızı
hatırlatıyor

ayazın avucunda unutmuştun ellerini

karanlığın arkasında kıvılcım gözlü orospular
gölgelerine yaslanmış evliya gibi bekliyorlar

ışıklar kırmızı yandığı zaman duracaksın

ben değiştim biliyorum hem sakal bıraktım
soğuk gözlerinde buğulanmıştı ölsen
tanıyamazdın
hattâ ricardo bile hani vatansız ricardo ./..

burnumun dibinden geçti geçen gün beni
tanıyamadı
oysa au vieux chatelet'de akşam sabah
beraberdik
üçümüz viyana kahvesi ve sıcak rom içerdik
üstelik o krapfen severdi güzel olurmuş rivayet
neden ve nasıl sevdiğini anlıyamadım gitti

yalnızlıktan da kurtulup yalnız kalmak isterim

montmartre metrosu civarında seni gözden
kaybettim
o zenci yine arkanda mıydı hiç dikkat etmedim
ağzında yoksul bir ıslık ıslak bir cigara gibi
sidney bichet'in caz havalarını çiğneyip tüküren
o saklasın varsın seni sevdiğini biliyorum ben
yüzünün renginden geliyor bütün üzüntüsü

bir gazete aldım ama evde okuyacağım

kahvelerden birine girip bir crog ısmarlasam
seni öldürmek için çareler tasarlasam
sükût bembeyaz buz tutsa bıyıklarımda
mağrur bir totem gibi sussam konuşmasam
ve türküm kaybolsa sessizliğin hırçın türküsü
ve ben unutulsam ve yazdığım şiirler
senin için yazdıklarım herkes için yazdıklarım
eski padişahlar gibi unutulsa birer birer
ve ben seni unutsam hiç hatırlamasam hiç mi hiç
ihanetini hatırlamasam şehvetini hatırlamasam
ellerim oldum olasıya seni unutsalar

yarı gecenin içinden bir zenci süt beyaz bakıyor
rue lafayette'de dünden bugüne geçiyorum

eflâtun gözlerini bir crog kadehinde unuttum

2.

bu geminin yelkenlerine herifin biri paris yazmış

luxembourg garı'nın dirseğindeki çiçekçiyi
bileceksin
yeşil muşamba ceketli sarışın küskün kızcağız
en dokunulmaz kızı en temiz fikrimce paris'in
pablo'ya sorarsanız bir taksi şoförüyle yatıyor
pablo!.. ah pablo!... onunla bir tanışsanız
önüne gelene salamanca'dan bir şeyler anlatıyor
babasını orada bir duvar dibinde bırakmış
halbuki konuştuğu zaman fransız sanırsınız

saint-michel'de bir talebe kahvesindeyim yalnız
gündüz olduğu halde bütün ışıkları yakmışlar
bir cumartesi günü saat dört buçuğa beş var

ellerim kırılsa ben senin için bu şiirleri
yazmasam
dinamit taşırmış gibi gözlerini taşımasam
avenue wagram'da bir akşam yeter bana
ağustos'ta
yapraklara serilmiş yirmi - beş franklık yıldızlar
bir mısra yeter geceleyin bir tren gibi pırıl pırıl
sen kendine yetmiyorsun hiç kimse sana
yetmiyor
birini bitirmeden aklın öteki yolculukta

dün gece chatelet'de metro'nun yanıbaşında
durdum
yağmur bilmediğim başka bir gökten yağıyordu
yağmur saint - jacques kulesine doğru yağıyordu

yanımda olduğun zaman her zamankinden
yalnızım

şimdi bir nefeste café de l'écluse'ü hatırladım
seine kıyısındaki küçük nehir kahvesini
kapısında bir gemici feneri asılmış duruyor
seine gemicileri her akşam burada toplanırlar
onlar için bir takım maceralar düşünürüm
seine sanki petrolmuş gibi iştahlı ve obur akıyor

dupont'daki kızlar yalnız cigara içerek
yaşıyorlar

utrillo'nun bir sokağından seni çektim çıkardım
elin yüzün kirlenmiş üstün başın toz içinde
sana mardi gras için bir japon maskesi aldım
sen bana kaptan diyorsun herkes bana kaptan
diyor
sahici bir kaptanmışım gibi tükürüyorum

3.

yalın kılıç bir kasım sabahını paris'te yaşadım
sokaklarda sonbahar şiirleri salkım salkım
faubourg saint-denis'de işte yine pazar kurulmuş
beş franga çorba içtiğimiz julien'in kapısı
önünde
kırmızı ve siyah ve sarı saçlı bir kadın durmuş
muzaffer patatesler satıyor üç renkli neşesi
içinde
camların arkasında ekmekçi kızlar mavi beyaz
raflarda uzun uzun herifler gibi tâze ekmekler
üstüne bir yağmur yağdırmak hevesi uyanır
içinde
ben bu mısraları yazarım tout-va-bien
kahvesinde

concorde'da bütün fıskıyeler birden ayaklanacak
eğri bir demir gibi ensende hissedeceksin ebem
kuşağını

paris'in göklerinden uzanıp bir yıldız kopardım
kırmızı bir karanfilmiş gibi yıldızı saçlarına
taktım ./..

onbeş dakika sonra bordeaux'ya bir tren
kalkacak
garın merdivenlerinde benim için ağlayacaksın
ellerim yağmura açılmış sakallarım ıslak
ben ki cehennemde bir allah gibi yalnızım

st. vincent de paul kilisesi benim otelin arkasına
düşer
saat kulesi her gece uyur uykumdan uyandırıyor
her seferinde seni tekrar bordeaux'ya yolcu
ediyorum

saadetin ıstırap çekmek olduğunu ben keşfettim
çarmıhta bir isa gibi ben ıstırap çektim
bir sulfat acılığı sinerse parmaklarına
şiirlerimden
gözyaşları sinerse eğer küstahça kafiyeli
anla ki ölümle hayat arasında zaman gibi
mesudum
kendimi öldürecek haldeyim seni öldürecek
saadetimden
donna - maria! bir kahvede isyan halinde
bulduğum
çekik gözleriyle ermenice küfürler yazıp çizen
çocuk
sen! bordeaux'ya yorgun bir flâmingo gibi
yolladığım
geceleri benim için dua etmelisiniz

renault'daki grevciler toptan sokağa atıldılar
paris'in duvarlarını boydan boya afişler kapladı

seni hatırladıkça bir kadeh armagnac içerim
armagnac demek yirmi beş damla gözyaşı
demekmiş
demek her akşam yirmi beş damla gözyaşı içerim
senin dağlardan ve sarhoşlardan korktuğunu
bilirim
ben sarhoş olduğum zaman korkmuyorsun hiç
korkmuyorsun
gözlüklerim kırılmasın diye sakladığını bilirim

kalbim bakır bir mangır gibi boynuma asılmış
ondan kurtulmak için sürgünlere gitmeye
razıyım
nehir gemilerinde muçoluk etmeye ölmeye
seni terketmeye razıyım parasız pulsuz çekip
gitmeye
kur'andaki bütün belâlara tevrattaki bütün
belâlara
ibranice öğrenmeğe razıyım hapis yatmaya
kalbim yüzünden mağdem ki ellerimi parçaladım
kalemimi kırdım hayatımı çiğnedim ağladım
mağdem ki en büyük düşmanım kalbim benim
kendimin
onu inkâr ediyorum kalbimi inkâr ediyorum
geceleri benim için dua etmelisiniz

Üçüncü paralelde eski bir dünya gibi batacağım
malgaş halkı bir kaç yüzyıl hikâyemi anlatacak

4.

cenova'ya indiğim sabah seni katiyyen
göremezdim
aklım başımda değildi küfür gibi huzursuzdum
herkes beni unutmuştu ben kimseyi
unutmamıştım
zehra'yı unutmamıştım allahsız gözlerini
unutmamıştım
sol böğrüme sanki çıplak bir hançer
saplamışlardı

şimdi benim gözlerim paris'te marivaux
sinemasında
bir çift kara maça gibi yorgun ve uykusuz
ellerim derseniz marsilya'da garsonla
hesaplaşıyor
martini-cin seksen frank on frank da servis
kalbim derseniz onun nerede olduğunu
bilmiyorum
ağlıyorum onun nerede olduğunu bilmiyorum
hiç kimse kalbimin nerede olduğunu bilmiyor
nihayet seni terkedip gitti diyebilirsiniz

benim acılarım ilâhlar gibi şiirlerimi
doğuruyorlar
onları karanlıkta bembeyaz gözleriyle
görüyorum
karanlıkta seni görüyorum dudaklarına ellerimi
sürüyorum
seni kollarımın arasında tutuyorum ağzından
öpüyorum
ikimiz birdenbire austerlitz garı'na gidiyoruz
austerlitz garı önüne bakıyor bizden utanıyor
bir trene binmek rastgele defolup gitmek
istiyorum
trenin barında alnımı yağmurlu camlara
dayamak
küstah bir duble birayla karşılıklı oturup
ağlamak
kalemimde mürekkep kalmıyor insanlar beni
görmüyorlar
insanlar kendilerini kaybetmişler onlara
acıyorum
ümitsiz bir akrep gibi ben ayni zamanda
mağrurum

samaritain'in ışıkları ocağıma düşmüş
yalvarıyor
bir roman için fevkalâde oldukları düşünülebilir

sen bir paket gauloise aldın bir paket mavi
gauloise
bense onfrangımı amerikan bilârdosuna
kaptırdım
seine kıyısında mırç büyük bir hayal kuruyordu
seine kıyısında üçümüz sarhoş bir hayal
kuruyorduk
mavi bir ışık vardı ben işte onu kaybettim
ben gölgemi kaybettim max jacob'un şiirlerini
sen avucunda bir lokma rüzgâr tutuyordun
bu rüzgâr için şairliğimi hınzırlığımı kaybettim
aklımdan sen geçiyorsun bir bulut gibi
geçiyorsun
dün gece ezberimden çehreni defterime çizdim
sen belki hakikaten bir bulut gibi yolcusun

marsilya'da bir akşam soğuktan tir tir titredim
p. cheyney'in bir kitabını bir kahvede soluksuz
bitirdim
vapur ertesi gün saat beş'te kalkacaktı

ölümüm herkesinkinden başka türlü olacak
bunu allahım gibi aşikâr biliyorum
kim ne derse desin biliyorum içime gün gibi
doğuyor
on bir gün aç ve susuz gözlerinin içine bakacağım
on ikinci gün jiletle damarlarımı keseceğim

5.

hep ayni manzarayı kullanmaktan bıktım
usandım
bir yumruk vurdum dünden kalma bir şarkıyı
dağıttım
van gogh bana bakıyordu deli gözleriyle
bakıyordu
ellerim titriyordu bir dakar yolculuğu
kuruyordum
güya bir şilebin kıç güvertesinde durmuştum
nabızlarım bir deniz fenerinin gözlerinde
atıyordu
asor adalarında on sekiz mısraımı unutmuştum
onlar beni terketmişlerdi yalnız kalmıştım
mahvolmuştum
sen beni terketmiştin bunu yalnız serdümen
biliyordu
geceleyin ışıkları söndürüp senden
bahsediyorduk

seine kitapçılarında villon'un şiirlerini buldum
nehir yürek gibi kabarmıştı rüzgâr esiyordu
bir hafta her gece villon'dan bir şeyler okudum

sen benim şiirlerimi okudukça ağlayacaksın

seni hiç görmeseydim seni keşke hiç
görmeseydim
şu benim iki gözüm aksalardı kıpkızıl kör
olsaydım
sacré-coeur'de armonik çalsaydım dilenseydim
seni hiç görmeseydim ismini hiç duymasaydım
belki kendime göre rezilce saadetlerim olurdu
kaldırımlara renkli tebeşirle katedral resimleri
çizerdim
kaldırımlara senin resmini çizerdim herkes seni
çiğnerdi
bistroya yıkılır çırılçıplak bir quantro içerdim
lucie-anne neden gelir neden bana senden
bahsederdi
ulcie-anne neden gelir neden bana senden
bahsederdi

benim bu çektiklerimi bir çocuk var ki anlıyor
kendimi yerden yere vuruşumu içimdeki zehiri
bir çocuk var ki anlıyor benim gibi kahroluyor
odasında şiirlerim fukara mumlar gibi yanıyorlar
sen o çocuk değilsin sen artık çocuk değilsin
dudakların eskisi gibi beyaz değiller biliyorsun
sen gözlerini kaybettin gözlerini bunu biliyorsun
ben ki yaşadıklarımı büyük dinler gibi yaşıyorum
sen artık bir din değilsin bunu biliyorsun

eiffel'in dibinde durduk ben bir cigara yaktım

saint-dominique sokağında şehir ışıklarını yaktı
içim büyük karanlıktı ellerimi göğe uzattım

soluk bir sisin arkasından yüzün gözüküyordu
gece inmişti takım takım yıldızlar gözüküyordu
şimdi sen başka bir şehirdeydin saçlarını
kesmiştin
dudaklarını boyamıştın bu seni tamamen
değiştirmişti
rüyana erkekler giriyordu hem çıplak giriyordu
aklına ben geldiğim zaman utanıyordun
onların arasında değildim çünkü ben yoktum
ben paris'te kalmıştım adresim ezberindeydi
her cumartesi istesen bir kart gönderebilirdin
ne var ki bunu hiç bir zaman yapmayacaksın

kendimden kurtulmak için gölgemi koridorda
astım

pazar günü sözleşmiştik beni mutlaka
bekleyecekti
şimdi kalkıp gitsem mırç'ı bulacağım malûm
sonra vini-prix'den üç litre şarab alacağımız
şarabın yanına bir şişe rom-negrita alacağımız
sarhoş olacağımız malûm şarkı söyleyeceğimiz
sonra mırç zehra'dan bahsedecek ben susacağım
camlardan bakınca paris'in damlarını göreceğiz

bana ancak sabahları telefon edebilirsiniz

liman

1.

gözümden yere bir damla kan damladı kırmızı
adım adım şehrin ışıklarını yaktım sokak sokak
içimde sonrasız bir yolculuğun iç bulantısı
galata rıhtımında eski bir liman kahvesi
hepyekten düşeşe günahlarım ve salkım saçak
avucumun içinde iki satır japon yazısı
bunun ne demek olduğunu öğrenemeyeceksiniz

rize'li bir tayfanın anasına avradına sövdüm
nylon bir gömlek giymişti utanıyordu
elinden tuttum gece abanoz'a götürdüm
kalbin cebimde bir yerimdeydi denize düşürdüm
köprüler açılmıştı üsküdar uyanıyordu
tophane rıhtımında oturdum yere tükürdüm
yere neden tükürdüğümü öğrenemiyeceksiniz

bıyıkları kazınmış bir liman sabahı kerpiç
vinçler beni allaha kaldırıyorlar
sağ gözümde yulaf sol gözümde pirinç
kamyonların ağzında bıçak benim ağzımda hınç
bir bacanın göğsünde çarmıh ötekinin mezar
şaraba girmiş tayfalar şaraba ve korkunç
neden böyle içtiklerini öğrenemeyeceksiniz

ben sustum kadehte rakı sustu çocuklar sustu
üstümüze yıkılan gökleri dinledik yürekten
dinledik
bu kur'an dinlemek gibi anlaşılmaz bir hisli
silici mıstık ağladı ayaklarımıza kustu
sonra kılıç kestik barbut attık büyük kumar
oynadık
osman mızıkladı küstü osman ilkin bana küstü
osman'ın neden küstüğünü öğrenemeyeceksiniz

ellerim memelerinde kaldı yoksul türkân'ın
türkân'ı görmeyin türkân'ı köpekler gibi pişman
ben ismimi kaybetmişim yazdığım herşey yarım
haliç'te yaşlı bir şileb ağladı ben ağladım
kulaklarımın içinde çığlık çığlığa bir akşam
şu bulutları bir yerde görmüştüm tanıdım
nereden tanıdığımı öğrenemeyeceksiniz

2.

3, cü arz derecesinde bir adam durdu
yumrukları iki balyoz gibi omzuna asılmış
bâkir bir orman rüyası görüyordu
insan yiyen ağaçlar görüyordu
şehvetli yapraklarını yağmura açmış
karanlık kapkara bir yürek görüyordu
usturayla oyulmuş çıkarılmış
avuçlarında ölümünü görüyordu

İzmir'de bir gemici barında
üç sarhoş kadın ona gülmüşlerdi
sakalı vardı yirmi bir yaşında
içerken elleri titriyordu
bir sefer balear adalarında
kaçakçılıktan hapse düşmüştü
bir bıçak parıltısı gözünde kaşında
herifin birine silâh çekmişti
İzmir'de bir gemici barında
üç orospu üstüne gülmüşlerdi

3. cü arz derecesinde bir adam durdu
dünya da durmuştu artık dönmüyordu
güneş simsiyahtı görünmüyordu
aklına flâmingolar gelmişti
bir martının gözleri gelmişti
lucie-anne'ın gözleri gelmişti
çok şiikür ağlamasını biliyordu

cinayet saatı

haliç'te bir vapuru vurdular dört kişi
demirlemişti eli kolu bağlıydı ağlıyordu
dört bıçak çekip vurdular dört kişi
yemyeşil bir ay gökte dağılıyordu

deli cafer ismail tayfur ve şaşı
maktulün onbeş yıllık arkadaşı
üçü kamarot öteki aşçıbaşı
dört bıçak çekip vurdular dört kişi

cinayeti kör bir kayıkçı gördü
ben gördüm kulaklarım gördü
vapur kudurdu kuduz gibi böğürdü
hiç biriniz orada yoktunuz

demirlemişti eli kolu bağlıydı ağlıyordu
on üç damla gözyaşını saydım
allahına kitabına sövüp saydım
şafak nabız gibi atıyordu
sarhoştum kasımpaşa'daydım
hiç biriniz orada yoktunuz

haliç'te bir vapuru vurdular dört kişi
polis katilleri arayordu
deli cafer ismail tayfur ve şaşı
üzerime yüklediler bu işi
sarhoştum kasımpaşa'daydım
vapuru onlar vurdu ben vurmadım
cinayeti kör bir kayıkçı gördü

ben vursam kendimi vuracaktım

tatyos'un kahrı

son yolcunun adı attilâ ilhan'dı
miyoptu kısa boylu bir adamdı
dostu yoktu cıgarası vardı
yazı makinasıyla binmişti
bizimle konuşmaktan çekinmişti
gözlerini görseniz korkardınız
polis'ten kaçıyordu derdiniz
bir cinayet işlemişti derdiniz
halbuki kendinden kaçıyordu

tatyosyan'la arkadaş oldu
güvertede birlikte gördük

-/-

hırsızlama durduk dinledik
ermeni sicim gibi ağlıyordu
karısı marsilya'da kalmıştı
çocuğu karısında kalmıştı
anası istanbul'da bekliyordu
palermo feneri parlıyordu

tatyos'u iki polis getirdiler
marsilya'daydık kıştı kıyametti
rıhtıma kelepçeli getirdiler
mistral zehir kusuyordu
deniz bildiğiniz felâketti
bölük pürçük akşam oluyordu
tatyos'u göz hapsine koydular
katiyyen cıgara içiyordu

dövülmüş süt gibi yorgunum
geceleyin kapımı çalsalar
öyle telâş telâş uyanıyorum
iflâhımı kesti fransızlar
taşların üstünde yattım
karımla konuşturmadılar
üç günde bütün ihtiyarladım
üç gün dua ettim kürrettim
beni süreceklerdi biliyordum

tatyos'un camları kırılmıştı
vapur ecel teri döküyordu
gizli gizli şimşek çakıyordu
haham levi dua ediyordu
tatyos'un kahrını anlamıştı

./..

allah da anlasın istiyordu
allah tatyos'u görmüyordu
ellerini kana bulamıştı

tatyos'un üç cıgarası olsa
ikisi mutlaka bizimdi
iki göz gibi birbirimize yakındık
ayni kahırla bakıyorduk
ayni sancıyı çekiyorduk
bindiğimiz bu gemi batsa
çırpına çırpına boğulsak
allah bilir ki sevinirdik
yalnız çocuklardan utanırdık
mağdem ki ölmemiz lâzımdı

aşkale'de kel bir dağ vardı
nefesimi keserdi tıkanırdım
beni varlık vergisi yıktı
üç sefer askerlik ettim
gözüme kargalar konardı
elimde değildi ne yapayım
marsilya uzakta duruyordu
macera beni çekiyordu
istanbul'u sevmiyordum
alıp başımı gidecektim

attilâ ilhan bir şiir yazacaktı
herifin yüreği delinmişti
içi taun gibi uğulduyordu
tatyos'un kahrını yazacaktı
sırılsıklam utanacaktık ./-

tatyos mutlaka mesut olmalıydı
ömründe bir dakika olmalıydı
o dakika mesut olmalıydı
bunun çâresine bakmalıydık
yoksa yüzümüz olamazdı
doğru dürüst ölemezdik
ölüler bizi ayıplardı

başka yerde olmak

on iki sıfır beş'te İzmir'de bir yıldız kaydı
İmbat durmuştu kan ter içindeydim
akdeniz'in elindeydim söz temsili ./..

ışıklı bir tesbih karşıyaka'ydı
istanbul deyip mendebur sisli
bir deniz kahvesinde içiyordum
istanbul soluk yeşil bir tramvaydı
sultanahmet demişti inliyordu
on iki sıfır beş'te izmirdeydim allahım
şiir deniz gibi kımıldıyordu

on iki on beş'te istanbul'a dağılmıştım
hilâl gibi bir kızcağız beşiktaş'ta
rüyasını dokuyordu ondan bıkmıştım
çiğ mürekkep ve aseton kokuyordu
sarıyer'de balıkçılar denizi çekiyordu
deniz büyük büyük içini çekiyordu
on iki on beş'te bir kadeh cin parlatmıştım
kadehimi kırmıştım elim ayağım telâşta
vezüv içime çökmüştü şaşırmıştım
napoli'de gözlerim güneş diye doğmuştu
on iki onbeş'te istanbul'da allahım ./-

gökyüzii birdenbire buz gibi soğumuştu

on iki otuz beş'te napoli garı'nda bir tren
çırpınıyordu aşağılık bir gemici barında
ben burnumu şaraba sokmuştum
katiyyen sarhoştum kirpiklerim yanıyordu
santa-lucia civarında bir karanlık
bir iştahsız orospu bulmuştum bilmem neden
uyuyup uyuyup uyanıyordu
on iki otuz beş'te napoli garı'nda ben
utanmasam bilet parası dilenecektim
paris diye ölecektim uzaktan
notre-dame'ın çığlıklarını dinliyordum
kalbim köpürmüştü anlıyordum
on iki otuz beş'te napoli'de allahım
uyuyamıyordum uyuyamıyordum

on iki elli beş'te paris'te kan çıktı

içimdeki bozgun büyüyordu herkesle
bir telâş vardı herkes acıkmıştı
önüne gelen bir sual soruyordu
ben daima bir sual soruyordum
afrika bulut gibi üstümde yürüyordu
on iki elli beş'te sen uyandığın zaman
ben paris'teydim gare du l'est'de
yoksul bir oteldeydim kahrımdan
seni terketmiştim hırsımdan
kendimi içkiye vermiştim mektuplarını
yakıp yırtmıştım bütün mektuplarını
bana yazdıklarını yazmadıklarını
on iki elli beş'te içimde isyan çıktı
paris çıldırmıştı ben çıldırmıştım
artık öteki ömrümü yaşayacaktım

emperyal oteli

ben hiç böylesini görmemiştim
vurdun kanıma girdin itirazım var
sımsıcak bir merhaba diyecektim
başımı usulca dizine koyacaktım
dört gün dört gece susacaktım
yağmur sönecekti yanacaktı
sameland seferden dönecekti
duvardaki saat duracaktı
kalbim kendiliğinden duracaktı
ben hiç böylesini görmemiştim
vurdun kanıma girdin itirazım var

emperyal oteli'nde bu sonbahar
bu camların nokta nokta hüznü
bu bizim berhava olmuşluğumuz
bir nokta bir hat kalmışlığımız
bu rezil bu çarşamba günü
intihar etmiş kötümser yapraklar
öksüriiklii aksırıklı bu takvim
ben hiç böylesini görmemiştim
vurdun kanıma girdin itirazım var

sesleri liman sislerinde boğulur
gemiler yorgun ve uykuludur
sabahtır saat beş buçuktur
sen kollarımın arasındasın
onlar gibi değilsin sen başkasın
bu senin gözlerin gibisi yoktur
ddamın rüyasına rüyasına sokulur
aklının içinde siyah bir vapur
kıvranır insaf nedir bilmez

otelin penceresinde duracaktın
şehri karanlıkta görecektin
karanlıkta yağmuru görecektin
saçların ıslanacak ıslanacaktı
kış geceleri gibi uzun uzun
tek damla gözyaşı dökmeksizin
maria dolores ağlayacaktı
istanbul'u yağmur tutacaktı
bütün bir gün iş arayacaktım

./..

sana bir türkü getirecektim
kulaklarımız çınlayacaktı

emperyal oteli'nin resmini çektim
akşam saçaklarından damlıyordu
kapısında durmanı söylemiştim
yüzün zambaklara benziyordu
cumhuriyet bahçesi'nde insanlar geziyordu
tepebaşı'ndaki küçük yahudiler
asmalımesçit'teki rum kemancı
böyle rüzgârsız kalmışlığımız
bu bizim çektiğimiz sancı
el ele tutuşmuş geziyordu
gazeteler cinayeti yazıyordu
halic'e bir avuç kan dökülmüştü

emperyal oteli'nde üç gece kaldık
fazlasına paramız yetmiyordu
gözlerin gözlerimden gitmiyordu
dördüncü gece sokakta kaldık
karanlık bir türlü bitmiyordu
sirkeci garı'nda sabahladık
bilen bilmeyen bizi ayıpladı
halbuki kimlere başvurmadık
hiçbiri yüzümüze bakmıyordu
hiç kimse elimizden tutmuyordu
ben hiç böylesini görmemiştim
vurdun kanıma girdin kabulümsün

pia

ne olur kim olduğunu bilsem pia'nın
ellerini bir tutsam ölsem
böyle uzak uzak seslenmese
ben bir şehre geldiğim vakit
o başka bir şehre gitmese
otelleri bomboş bulmasam
içlenip buzlu bir kadeh gibi
buğulanıp buğulanıp durmasam
ne olur sabaha karşı rıhtımda
çocuklar pia'yı görseler
bana haber salsalar bilsem
içimi büsbütün yıldız basar
bir hançer gibi çıkıp giderdim

ben bir şehre geldiğim vakit
o başka bir şehre gitmese
singapur yolunda demeseler
bana bunu yapmasalar yorgunum
üstelik parasızım pasaportsuzum
ne olur sabaha karşı rıhtımda
seslendiğini duysam pia'nın
sırtında yoksul bir yağmurluk
çocuk gözleri büyük büyük
üşümüş ürpermiş soluk
ellerini tutabilsem pia'nın
ölsem eksiksiz ölürdüm

Attilâ İLHAN

Ocak 1948 Tarlabaşı — Mayıs 1953 Mecidiyeköyü

Not : Bazı sayfaların altındaki (./..) işareti, şiirde aralık olmadığını, devam ettiğini gösterir.

ATTİLÂ İLHAN'IN ÖBÜR KİTAPLARI

Duvar (Şiirler)	1948	(Tükenmiştir)
Sokaktaki Adam (Roman)	1954	(S.H.D. Yayınları)
Zenciler Birbirine Benzemez (Roman)		(S.H.D. Yayınlarında Çıkacak)

İçindekiler

	Sayfa
Sisler Bulvarı	7
İstanbul şehri ağlıyor	12
Bursa'dan yaylım - ateş	14
Tarz-ı kadim	18
Cazgır	20
Barak muslu mezarlığı	21
Batı	25
Kirli yüzlü melekler	28
Mustafa Kemal	30
İskeletler dansı	32
Buğda	34
Derecik viran	37
Rinna - rinnan - nay	41
Uzun hava	43
Tütünkeş	45
Öküz	48
Mırç	49
Şahane serseri	53
Bence malûmdur	55
Silezya dağları'ndan uzakta	57
Ölüler ihtiyarladı	60
Başka adam	61
Bir, üç ve beş	65
La donna e mobili	67
Eski deniz halkı	69
Kaptan	73
Liman	86
Cinayet saati	89
Tatyosun kahri	91
Başka yerde olmak	95
Emperyal oteli	99
Pia	102

SEÇİLMİŞ HİKÂYELER DERGİSİ KİTAPLARI SERİSİNDEN

Çıkanlar

1 — KARINCA YUVASI, **İlhan Tarus**'un uzun hikâyesi.
2 — DOST, **Vüs'at O. Bener**'in Hikâyeleri.
3, 4 — ACEMİLER, **Hikmet Erhan**'ın Romanı.
5 — BOZBULANIK, **Nezihe Meriç**'in Hikâyeleri.
6 — MEMLEKET SAAT AYARI, **S. Aldanır**'ın Şiirleri.
7 — ÖTEYE DOĞRU, **Sutton Vane**'nin (Çev. Suat Taşer) piyesi.
8 — TARİH BOYUNCA TİYATRO, **Turhan Dilligil**'in eseri.
9, 10 — SOKAKTAKİ ADAM, **Attilâ İlhan**'ın Romanı.
11 — GREV, **Orhan Kemal**'in Hikâyeleri.
12 — DÜNYA GÜZEL OLMALI, **Mehmed Kemâl**'in Şiirleri.
13, 14 — BABAMLA GEÇEN GÜNLER, **Clarence Day**'in (Çev. : Suat Taşer) Romanı.
15 — İLENÇ, **Hamdi Olcay**'ın Hikâyeleri.
16 — SİSLER BULVARI, **Attilâ İlhan**'ın Şiirleri.

Çıkacaklar :

17 — ANNEMİ HATIRLIYORUM, **John Van Druten**'in (Çev. Fikret Arıt) piyesi.
18 — TEPEDEKİ EV, **Umran Nazif**'in Hikâyeleri.
19 — HARAÇ MEZAT, **Suat Taşer**'in Şiirleri.
20 — ILIK IRMAK, Amerikan Hikâyeleri.

Attilâ İLHAN'ın ilk Şiir Kitabı

DUVAR

için neler yazmışlardı.

«... Attilâ İlhan'ın ozansılıktan günden güne kurtulacağını, dilini daha yalınlaştırıp olgunlaştıracağını belki de büyük koçaklamalar (destanlar) yazmağa özeneceğini sanıyorum. Şimdiden şunu söyliyebiliriz : Onda, öyle işlere girişeceğini, girişince de başaracağını umduran bir güç seziliyor, erkekçe bir ses duyuluyor. Yeni ozanlarımızın en iyilerinden biri diye sayabiliriz.» **Nurullah ATAÇ**

«... Yalnız bu kitaptaki şiirlere bakarakta en genç nesil'in (Cahid Külebi, Behçet Necatigil, Necati Cumalı vs. den sonraki nesil) en cins şairini verdi denebilir.

Onun şiirlerini okurken, biraz konuştuğumuz gibi yazayım, insan bu şair de iş var diyor. Ziya Osman **SABA**

« ... Bilhassa 'Karanlıkta Kaynak Yapan Adam'da, 'Aşka dair şarkılar' da yepyeni bir kişilik koyan Attilâ'yı görüyoruz. Şair kendisini hiç zorlamadan cümle arz ve tûl sakinlerini insanı ekseriya sursabilen mısralar içinde verebiliyor. Duvar için yeni edebiyatımızın 'işte' diyebileceği eserlerden biri denileceğini umuyoruz.» **Şükrân KURDAKUL**

« ... Attilâ Ilhan bize gazileri ve ırgatlarıyla, deli akan çayları, eylim eylim dağlarıyla gerçek Anadolu'yu veriyor.» **Nerimân GÜNER**

« ... A. İlhan kitabının baş taraflarında Çukurova bölgesinin havasını ve ruhunu şimdiye kadar hiçbir şairin mısraları arasında rastlamadığımız bir canlılıkla gönüllerimize sunmaktadır. Baştan sona kadar birbirinden üstün mısralarla donatılmış kitabından dolayı kendisini candan ve yürekten alkışlamak isteriz.» **Vecdi YARMAN**

(Attilâ İlhan'ın biyografisi, «Sokaktaki Adam» adlı romanının alt kapağındadır.)

SEÇİLMİŞ HİKÂYELER DERGİSİ KİTAPLARI : 16

Fiyatı : 1 Liradır.

Kapak Baskı: Saim Toraman Matbaası. Tel: 18189 - ANKARA